

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Варна, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова
Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлева

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Диана В. Джамбазова Въззивно гражданско дело № 20223000500450 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от В. М. К., чрез пълномощника си адв. Ю. Д., против решение № 234/15.06.2022 г. по т.д. № 640/2021 г. на Окръжен съд – Варна, с което са отхвърлени предявените искове срещу „Частно средно училище „Юрий Гагарин““ ЕООД, ЕИК 204190595, със седалище и адрес на управление област Варна, община Аврен, с. Аврен, ж. к. к. Камчия за присъждане на обезщетение в размер на 50000 /петдесет хиляди/ лева за причинени имуществени и неимуществени вреди и с правно основание чл.95б, ал.1, т.1 и 2 от ЗАПСП - за установяване на факта на извършено нарушение на авторското право на ищеца върху графично изображение /лого/ през периода от 13.03.2017 г. до 09.09.2021 г. и за преустановяване на неправомерното използване на графичното изображение.

Пълномощникът на въззивника излага доводи за неправилност на обжалваното решение, поради нарушения на материалния закон и на процесуалните правила и за необоснованост, с молба за отмяна и за постановяване на ново решение по съществото на спора, с което предявеният иск да бъде уважен.

В подаден писмен отговор и в съдебно заседание пълномощникът на въззиваемото дружество оспорва въззивната жалба и моли обжалваното

решение да бъде потвърдено като правилно, законосъобразно и обосновано.

Въззивната жалба е подадена в срок и от надлежна страна и е процесуално допустима. След като прецени доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, Варненският апелативен съд приема за установено следното:

Предявени са кумулативно съединени иски от В. М. К., срещу ЧСУ „Юрий Гагарин“ ЕООД, за присъждане на обезщетение в размер на 50000 лв. за причинени имуществени и неимуществени вреди, на основание чл.95а, ал.1, т.1 вр. чл.95, ал.1, т.3 и т.4 от ЗАПСП, за установяване факта на извършено нарушение на авторското право на ищеца върху графичното изображение /лого/ през периода от 13.03.2017г. до 09.09.2021г. и за преустановяване на неправомерното използване на процесното графично изображение /лого/ на основание чл.95б, ал.1, т.1 и 2 от ЗАПСП.

Оспорвайки исковете, ответникът ЧСУ „Юрий Гагарин“ твърди, че ищецът не е автор на графичното изображение и че не е налице обект на закриляно от закона авторско право; оспорва извършването на нарушение, тъй като през периода на създаване на графичното изображение, ищецът е бил в трудово правоотношение с ответника, поради което създаденото произведение е правомерно използвано от него.

Предявените иски са с правно основание чл.95, ал.1, т.1 от Закона за авторското право и сродните му права за установяване факта на нарушението на притежавано от ищеца авторско право и за осъждане на ответника да заплати обезщетение за претърпените от ищеца вследствие на увреждането вреди - имуществени и неимуществени.

Приложените писмени доказателства - трудов договор от 29.06.2011 г. и допълнително споразумение от 09.09.2014 г. установяват, че В. К. е бил назначен на длъжността „художник, приложник“ в СОК „Камчия“ ЕАД през периода на изработване на логото; в длъжностната характеристика за същия период не е описана дейност, включваща изработване на лого или графично изображение, но от останалите доказателства се установява, че задачата да се изработи процесното лого е била дадена на ищеца в качеството му на служител на СОК „Камчия“.

Показанията на свид. В.М., К. К. и С. Ш. установяват, че на ищеца е била поставена задача за изготвяне на лого за нуждите на училището, представляващо рисунка. От представените три варианта, ръководството избрало един - без надпис около рисунката. Надписът бил добавен от друг служител, а след промяна на наименованието на училището, бил променен.

Свид. С. Ш., която през 2014 г. е била изп.директор установява, че указанията за логото са били свързани с концепцията на училището за изграждане на деца, които чрез образованието стават звезди; указания били дадени и за използваните цветове - бели букви и фигури, на син фон.

Свид.Д. Е. установява, че цветовете и шрифта били част от задачата,

поставена от ръководството.

Анализът на свидетелските показания по делото установява, че графичното изображение на л.9 е дело на ищеца К.. Между страните е безспорно, че процесното лого с надпис се използва в дейността на училището по различни начини – върху издаваните документи, униформите на учениците и върху сградите.

Гласните доказателства установяват, че при представянето за одобрение, изображението е било на хартия и безспорно ищецът има качеството автор по смисъла на чл. 5 от ЗАПСП - физическото лице, в резултат на чиято творческа дейност е създадено произведение - графичното изображение на л.9 от делото.

Ответникът не оспорва използването на логото в дейността на училището, но възразява, че не е налице нарушение на авторско право, предвид наличието на трудово правоотношение на ищеца към момента на създаване на логото с дружество, праводател на настоящия ответник. Този факт се установява от гласните доказателства, от твърденията в исковата молба и от изявленията на ищеца, че е щял да бъде уволнен, ако не представи изображението в срок.

Твърденията на ищеца за многократни опити да бъде сключен договор за защита на правата му при използване на логото, не са доказани и не променят факта, че към периода на изработване и одобрение на логото той е бил в трудово правоотношение с праводателя на ответното дружество, в което качество му е било възложена задачата. Изводът, че произведението е създадено в рамките на трудово правоотношение, обуславя приложение на хипотезата по чл.41 от ЗАПСП, предвиждаща изключително право на работодателя да използва създаденото произведение за свои цели без разрешение на автора и без заплащане на възнаграждение и изключва извършването на нарушения на авторското право по смисъла на чл. 18, ал. 1 ЗАПСП. Не са доказани твърденията от ищеца за нарушения на процесните авторски права, поради което предявените искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени, а обжалваното решение – потвърдено изцяло.

Независимо от представения списък по чл.80 от ГПК, настоящата инстанция не присъжда разноски в размер на 1400 лв. – адвокатски хонорар в полза на въззиваемото дружество, предвид липсата на доказателства за плащането им. Относно присъждането на разноските в размер на 2400 лв. за обжалване на допуснатото обезпечение, компетентен да се произнесе е ВКС на РБ.

По изложените съображения, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 234/15.06.2022 г. по т.д.№ 640/2021 г. на

Окръжен съд – Варна.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____